

har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Universale-Bau AG, Bietergemeinschaft: 1) Hinteregger & Söhne Bauges.mBH Salzburg, 2) ÖSTÜ-STETTIN Hoch- und Tiefbau GmbH, mod Entsorgungsbetriebe Simmering GmbH, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1, litra a), b) og c) i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 199, s. 54), samt i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33), som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne R. Schintgen, C. Gulmann, V. Skouris (refererende dommer) og F. Macken; generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 12. december 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) En enhed, som ikke er oprettet specielt med henblik på at imødekomme almenhedens behov af ikke-industriell og ikke-kommerciel karakter, men som senere har fået overdraget varetagelsen af sådanne behov og siden faktisk har sikret, at disse imødekommes, opfylder betingelsen i artikel 1, litra b), andet afsnit, første led, i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter for at være et offentligretligt organ som omhandlet i denne bestemmelse, forudsat at det objektivt kan konstateres, at den varetager imødekommelsen af disse behov.
- 2) Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, er ikke til hinder for nationale bestemmelser, som fastsætter, at klager over en afgørelse truffet af den ordregivende myndighed skal være indgivet inden for en fastsat frist, idet der ellers sker præklusion, og at uregelmæssigheder i forbindelse med udbuddet, som påberåbes til støtte for klagen, ligeledes skal gøres gældende inden for denne frist, således at det, såfremt fristen overskrides, ikke længere er muligt at anfægte en sådan afgørelse eller at gøre sådanne uregelmæssigheder gældende, såfremt den pågældende frist er rimelig.
- 3) Direktiv 93/37 skal fortolkes således, at den ordregivende myndighed, såfremt den i forbindelse med et begrænset udbud på forhånd har fastsat reglerne for afvejning af kriterierne for udvælgelse af de ansøgere, der vil blive opfordret til at afgive bud, er forpligtet til at angive disse i udbudsbekendtgørelsen eller i udbudsmaterialet.

DOMSTOLENS DOM

af 10. december 2002

i sag C-153/00, Paul der Weduwe (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Onderzoeksrechter in de Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout) ⁽¹⁾

(»Fri udveksling af tjenesteydelser — bankvirksomhed — en ansat ved et kreditinstitut i en medlemsstat hverver kunder i en anden medlemsstat — national lovgivning om bankhemmelighed — nægtelse af at besvare spørgsmål og vidne under en forundersøgelse«)

(2003/C 19/03)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-153/00, angående en anmodning, som Onderzoeksrechter in de Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout (Belgien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod Paul der Weduwe at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 49 EF, har Domstolen, sammensat af formanden for Tredje og Sjette Afdeling, J.-P. Puissochet, som fungerende præsident, afdelingsformændene M. Wathelet, R. Schintgen og C.W.A. Timmermans samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola (refererende dommer), P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 10. december 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Den anmodning om præjudiciel afgørelse, som er indgivet af Onderzoeksrechter in de Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout (Belgien) ved kendelse af 13. april 2000, afvises fra realitetsbehandling.

⁽¹⁾ EFT C 63 af 4.3.2000.

⁽¹⁾ EFT C 192 af 8.7.2000.